

DLUGĄ MODLITWĘ OBOWIĄZKOWA

NALEŻY ODMAWIAĆ RAZ NA DOBĘ.

Ktokolwiek pragnie odmówić tę modlitwę, niech powstanie i zwróciwszy się ku Bogu z miejsca, w którym stoi, spojrzy na prawo i na lewo, jakby oczekiwał miłosierdzia swego Pana, Najmiłosierdzieszego i Współuczującego, a następnie powie

O Ty, któryś jest Panem wszystkich imion i Twórcą niebios! Błagam Cię na Tych, którzy są Brzaskami Twojej niewidzialnej Istoty, Najwznioślejszej i Najchwalebniejszej, abys uczynił mą modlitwę ogniem, co spali zasłony oddzielające mnie od Twego piękna, i światłem, co zaprowadzi mnie do oceanu Obecności Twojej.

Następnie niechaj modlący się wzniesie ręce błagalnie do Boga – błogosławiony i wynwyższony niech będzie On – i powie

O Ty, Upragnienie świata i Umiłowany narodów! Ty widzisz mnie, jak zwracam się ku Tobie, wyzbyty z wszelkiego przywiązania do czegokolwiek prócz Ciebie, i jak trzymam się Twojej więzi, której ruch poruszył całym stworzeniem. Jestem Twoim sługą, o mój Panie, i synem Twojego sługi. Wejrzyj na mnie, jak stoję gotów czynić wedle Twojej woli i

życzenia Twego i nie pragnę niczego poza Twoim zadowoleniem. Błagam Cię na Ocean Twojego miłosierdzia i Jutrzenkę Twojej łaski, abys czynił ze swoim sługą wedle swej woli i upodobania. Na Twoją moc, co daleko wykracza ponad wszelkie wspomnianie i wysławianie! Cokolwiek objawione jest przez Ciebie, jest pragnieniem mego serca i umiłowaniem mojej duszy. O Boże, mój Boże! Nie zważaj na moje nadzieje i moje poczynania, lecz miej wzgląd na swoją wolę, która ogarnęła niebios a i ziemię. Na Twoje Największe Imię, o Ty, Panie wszystkich narodów! Pragnę jedynie tego, czego Ty pragniesz, i kocham jedynie to, co Ty kochasz.

Niechaj modlący się ukleknie i składając czoło do ziemi, powie

Wywyższony jesteś ponad opis kogokolwiek poza Twoim i ponad każde poza Twoim zrozumienie.

Niechaj modlący się wstanie i powie

Uczyni moją modlitwę, o mój Panie, życiodajną krynica, dzięki której będę mógł żyć tak długo, jak długo trwa Twoje panowanie, i wspominać Cię w każdym z Twoich światów.

Niechaj modlący się ponownie wzniesie ręce w błagalnym geście i powie

O Ty, w oddaleniu od którego stopily się serca i dusze, a którego ogień miłości rozplomienil cały świat! Błagam Cię na Twoje Imię, którym zawładnąłeś wszelkim stworzeniem, abys nie odmawiał mi tego, co posiadasz, o Ty, który rządysz wszystkimi ludźmi! Ty widzisz, o mój Panie, tego obcego, spieszącego ku wzniosłemu domowi pod baldachimem Twojego majestatu, w otoczeniu Twojego miłosierdzia; i tego winowajcę poszukującego oceanu Twojego przebaczenia; i tego unizonego – dworu Twojej chwały; i to biedne stworzenie – blasku Twoich bogactw. Władny jesteś rozkazywać, cokolwiek zechcesz. Daję świadectwo, że należy Cię wielbić w Twoich poczynaniach, być posłusznym Twoim żądaniom oraz że pozostajesz nieograniczony w swoich rozkazach.

Niechaj modlący się wzniesie ręce i powtórzy trzy razy Największe Imię. Następnie, niechaj kładąc dłonie na kolanach, pochyli się przed Bogiem – błogosławiony i wynwyższony niech będzie On – i powie*

Ty widzisz, o mój Boże, jak w mych członkach i kończynach duch mój poruszony został w swej tęsknocie za wielbieniem Ciebie i swym pragnieniu wspomniania i wysławiania Ciebie; jak poświadczą on to, o czym zaświadczył Język Twojego Rozkazu w królestwie Twojej wypowiedzi i niebiosach Twojej wiedzy. W tym stanie pragnę, o mój Panie,

prosić Cię o to wszystko, co posiadasz, abym mógł okazać swoje ubóstwo i wywyżżyć Twoją szczodrość i Twoje bogactwa oraz abym mógł wyznać swoją bezsilność i dać wyraz Twojej potędze i Twojej mocy.

Teraz niechaj modlący wyprostuje się i dwukrotnie wzniesie dłonie w błagalnym geście, mówiąc

Nie ma innego Boga poza Tobą, Wszchemocnym, Najhojniejszym. Nie ma innego Boga poza Tobą, Rozkazodawcą, jak na początku, tak i na końcu. O Boże, mój Boże! Przebaczenie Twoje ośmieliło mnie, a miłosierdzie Twoje mnie wzmocniło; Twoje wołanie mnie obudziło, a łaska Twoja uniosła mnie i doprowadziła do Ciebie. Bo kimże jestem, by ośmielać się stawać przed bramą miasta Twojej bliskości lub też zwracać twarz moją ku światłom jaśniejącym z nieba Twojej woli? Ty widzisz, o mój Panie, to nieszczęsne stworzenie, które puka do wrót Twojej łaski, i tę mizerną duszę, która szuka rzeki wiecznego życia z rąk Twojej szczodrości. Do Ciebie zawsze należy rozkazywanie, o Ty, który jesteś Panem wszelkich imion, a do mnie należy pogodzenie się z Twoją wolą i chętnie poddanie się jej, o Stwórcu niebios!

Niechaj modlący się trzykrotnie uniesie dłonie i powie

Bóg jest największym z wielkich!

Niechaj następnie modlacy się uklęknie i skloniwszy czoło do ziemi, powie

Zbyt wysoko jesteś, aby wysławianie tych, którzy są blisko Ciebie, mogło wznieść się do nieba Twojej bliskości i aby ptaki serc tych, którzy są Ci oddani, dotarły do wrót Twoich bram. Daję świadectwo, żeś poświęcony jest ponad wszelkie przymioty i święty ponad wszelkie imiona. Nie ma innego Boga poza Tobą, Najwznioślejszym i Najchwalebniejszym.

Niechaj modlacy się usiądźcie i powie

Świadczę o tym, o czym świadczą wszystkie stworzone rzeczy oraz Zastępy na wysokościach i mieszkańcy najwyższego Raju, a poza nimi sam Język Majestatu z najchwalebniejszego Horyzontu, żeś jest Bogiem i że nie ma innego Boga prócz Ciebie i że Ten, który został objawiony, jest Ukrytą Tajemnicą, Drogocennym Symbolem, przez którego litery słowa „bądź” połączyły i zespoliły się ze sobą. Daję świadectwo, że On jest Tym, którego imię zostało zapisane przez Pióro Najwyższego, i który został wymieniony w Księgach Boga, Pana Tronu na wysokościach oraz ziemi na niskościach.

Niechaj modlacy się stanie wyprostowany i powie

O Panie wszystkich stworzeń, Posiadający wszystkie rzeczy widzialne i niewidzialne! Ty dostrzegasz moje lzy i westchnienia, słyszysz moje jęki i mój szloch oraz lament mojego serca. Na Twoją moc! Przewinienia moje nie pozwoliły mi zbliżyć się do Ciebie, a grzechy moje trzymały mnie z dala od dworu Twojej świętości. Twoja miłość, o mój Panie, wzbogaciła mnie, a rozłąka z Tobą zniszczyła mnie i oddalenie od Ciebie strawiło mnie. Błagam Cię na ślady Twych kroków na tym pustkowiu i na te słowa: „Oto jestem. Oto jestem”, które Twoi Wybrańcy wypowiadali na tym bezkresie i na tchnienie Twojego Objawienia oraz łagodne powiewy Świtu Twego Ujawnienia się, spraw, abym mógł oglądać Twoje piękno i zachowywać wszystko, co znajduje się w Twojej Księdze.

Niechaj modlacy się trzykrotnie wypowie Największe Imię, pochylili się, oprze dłoń na kolanach i powie

Chwała niech Ci będzie, o mój Boże, żeś pomógł mi pamiętać o Tobie i Ciebie chwalać, i żeś dał mi poznać Tego, który jest Brzaskiem Twoich znaków oraz sprawił, że sklaniam się przed Twoim Panowaniem i korzę przed Twoją Boskością oraz uznaję to, co zostało wypowiedziane językiem Twojej wielkości.

Niechaj modlacy wyprostuje się teraz i powie

O Boże, mój Boże! Uginam się pod ciężarem moich grzechów, a moja lekkomyślność wniwecz mnie obraca. Kiedy wspomnę moje złe występki i dobroć Twoją, serce moje topi się we mnie, a krew burzy się w moich żyłach. Na Piękno Twoje, o Ty, któryś jest Upragnieniem świata! Rumienię się, pragnąc wznieść moją twarz ku Tobie, a moje stęsknione ręce są zbyt zawstydzone, aby sięgać ku niebu Twojej szczodrości. Ty widzisz, o mój Boże, jak lzy moje nie pozwalają mi pamiętać o Tobie ani wysławiać Twoich cnót, o Ty, Panie Tronu na wysokościach oraz ziemi na niskościach! Błagam Cię na znaki Twojego Królestwa i tajemnice Twego Panowania, abyś czynił ze swoimi umiłowanymi, jak przystoi Twojej szczodrości i co godne jest Twojej łaski, o Panie wszystkich stworzeń i Królu tego, co widzialne i tego, co niewidzialne!

Niechaj modlacy się powtórzy trzykrotnie Największe Imię, uklęknie i skloniwszy czoło do ziemi, powie

Chwała niech Ci będzie, o Boże nasz, żeś zesłał nam to, co przybliży nas ku Tobie, i zapewniasz nam wszystkie dobre rzeczy zesłane przez Ciebie w Twoich Księgach i Pismach. Uchroń nas, błagamy Cię, o mój Panie, od zastępów próżnych upodobań

i pustych wyobrażeń. Tyś zaprawdę jest Potężnym i Wszewhiedzącym.

Niechaj modlacy się podniesie głowę, usiądźcie i powie

Daję świadectwo, o mój Boże, temu, o czym świadczyli Twoi wybrani i uznaję to, co uznali mieszkańcy najwyższego rajy i ci, którzy otaczają Twój potężny Tron. Królestwa ziemi i nieba należą do Ciebie, o Panie światów!

—*Bahá'u'lláh*

* Alláh-u-Abhá